

Червоний Капелюшок

Біля лісу у селі
Мама з донькою жили.
Всі навколо їх любили
І з сусідами дружили.

Мала дівчинка ім'я,
Та ніхто не пам'ята.
Кожен, хто її стрічав,
Червоним Капелюшком звав.

Якось мати говорила:
– До бабусі ти б сходила!
Дуже вона зараз хвора,
Лежить в ліжку ще зі вчора.

Віднеси їй пиріжків
Та не зустрічай вовків.
В лісі, ти, не заблуди,
Швидше до бабусі йди!

Кошик дівчинка взяла,
Швидко стежкою пішла.
Вздовж галявин, крізь лісок,
Раптом, їй назустріч Вовк!

– Моя любя, йди сюди!
Ти куди біжиш, скажи?
Вовка дівчинка не знала
І у відповідь сказала:

– Там бабуся моя хвора
І лежить іще зі вчора!
Ось це кошик з пиріжками,
Я його несу від мами.

Звір послухав і пішов,
Хату бабину знайшов.
Як відкрити двері знав,
Взяв стареньку і сховав.

Вовк надів халат бабусі,
Вуха сховав в капелюсі,
Ковдрою прикрив свій ніс
І піджав сіренький хвіст.

Тут і дівчинка прийшла,
Хутко в хату увійшла.
Дивиться, у ліжку вовк
Зуби стиснув і замовк.

Стала дівчинка кричати,
Від Вовка мерщій тікати.
Мисливець довго не чекав,
Її відразу врятував.

